

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/47/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010200917
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010200917.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: P., bytom R. XX, právne zastúpeného JUDr. Petrom Machajom, advokátom, so sídlom Radlinského 47, Dolný Kubín, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: SLV-PK-15/2010 z 25. marca 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/175/2010 - 88 z 25. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/175/2010 - 88 z 25. mája 2012, p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: SLV- PK-15/2010 z 25. marca 2010, ktorým bolo v súlade s ustanovením § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 73/1998 Z. z. „) zamietnutý jeho rozklad a potvrdené rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky č. p.: SRLZ-721/SP-2009 z 14. januára 2010, ktorým bol podľa § 33 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 196 ods. 2 citovaného zákona na dobu od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005 ustanovený do funkcie starší inšpektor - policajný orgán oddelenia skráteného vyšetrovania odboru skráteného vyšetrovania ÚJKP OR PZ v Dolnom Kubíne, služobného úradu KR PZ v Žiline. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal v prvom rade na to, že sa musel najskôr vysporiadať s otázkou pasívnej legitímácie žalovaného, ktorú vo svojom vyjadrení žalovaný namietol. V tejto súvislosti dal žalovanému do pozornosti, že v správnom súdnictve je pri rozhodnutiach vydaných v správnom konaní žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni, teda to bude správny orgán rozhodujúci v správnom konaní o odvolaní alebo o rozklade, a pokiaľ príslušný zákon riadny opravný prostriedok nepripúšťa, bude to správny orgán rozhodujúci v prvom a súčasne aj v poslednom stupni (§ 250 ods. 4 O.s.p.) pokračujúc, že pri ústredných orgánoch štátnej správy (alebo orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky) je žalovaným tento orgán, aj keď rozhodnutie vydal ten, kto stojí na jeho čele (minister, predseda, vedúci), nakoľko minister nie je sám o sebe správnym orgánom, ale osobou stojacou v čele tohto správneho orgánu. Tento svoj názor podložil aj judikatúrou prvorepublikového Nejvyššího správního soudu, konkrétne jeho nálezom z 23. októbra 1947 č. 302/46-7 publikovaného v Bohuslavovej zbierke náleзов Najvyššího správního soudu vo veciach administratívnych pod číslom Boh. A 1729/47 30296 a rovnako tiež rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/108/2010.

Citujúc ustanovenia § 3, § 5 ods. 4, § 22, § 23, § 33 ods. 1, § 196 ods. 1 a § 241 zákona č. 73/1998 Z. z. krajský súd poukázal na to, že v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný napadnutými rozhodnutiami nerozhodoval o priznaní finančných náležitostí, ktoré odvolateľovi (žalobcovi) patria za obdobie od 16. februára 2004 do 11. októbra 2004, ani o zaradení do konkrétnej hodnosti, ale predmetom jeho rozhodnutia bolo ustanovenie žalobcu do minulosti, a to do funkcie za obdobie od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005 podľa § 33 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 196 ods. 2 citovaného zákona doplniac, že z rozhodnutia vyplýva, že pre túto funkciu platia štatistické údaje npor. - ÚS/Š-257/312. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že rozhodnutie zo dňa 14. januára 2010 sa snaží ignorovať platný skutkový a právny stav (ktorý v žalobe bližšie nešpecifikoval) a iba nahradzuje už zrušené rozhodnutia považoval za potrebné zopakovať, že žalovanému nič nebránilo v tom, aby na svojom názore zotrval a teda zopakoval svoje rozhodnutie doplniac, že predmet jeho rozhodnutia nebol vyvrátený žiadnym z predchádzajúcich rozhodnutí, v ktorých bol žalovaný iba usmerňovaný v tom zmysle, aby riadne svoje rozhodnutie o ustanovení žalobcu do funkcie v rozhodnom období zdôvodnil. V tejto súvislosti poukázal ďalej na to, že Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 10S/99/2005-47 zo dňa 21. februára 2006 zrušil rozhodnutie riaditeľa OR PZ v Dolnom Kubíne č. p.: ORP-64-31/VO-205 zo dňa 10. februára 2005, ako i personálny rozkaz zástupcu riaditeľa a súčasne riaditeľa ÚJKP OR PZ v Dolnom Kubíne č. 55 zo dňa 2. novembra 2004 z dôvodu nepreskúmateľnosti, nakoľko mal za to, že napadnuté rozhodnutia neboli dostatočne odôvodnené a Krajský súd v Bratislave rozhodnutím pod č. k. 1S/87/2007 zo dňa 30. októbra 2009 reagoval tak, že predchádzajúce rozhodnutia zrušil a vrátil späť správne orgánu v zmysle § 250j ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že nebol doložený kompletný administratívny spis dodajúc, že ani v jednom z uvedených prípadov nebolo žalovanému vytýkané, že by vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a preto nie je možné tvrdiť, že by žalovaný svojim rozhodnutím ignoroval platný skutkový a právny stav a z tohto dôvodu vyhodnotil túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

Stotožniac sa ďalej s názorom žalovaného, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. a ani z § 196 ods. 1 nevyplýva, že náležitosti ako - doplatenie služobného platu alebo rozhodnutie o povýšení do vyššej hodnosti by mali byť obligatórnou náležitosťou rozhodnutia o ustanovení do funkcie policajta poukázal na to, že ich neuvedenie nespôsobilo neplatnosť napadnutého rozhodnutia. Zároveň konštatoval, že názor žalobcu, že predmetné rozhodnutie zo dňa 14. januára 2009 (správne malo byť uvedené 14. januára 2010) podľa neho nahradilo nevydané rozhodnutie o doplatení služobného platu nie je ničím podložené a nezodpovedá predmetu rozhodnutia doplniac zároveň, že žalovaný preukázal písomnosťou KR PZ v Žiline č. p.: KRP-850-6/PMO-2009 zo dňa 11. januára 2010, že finančné náležitosti, ktoré žalobcovi patria v súlade s § 196 ods. 1 citovaného zákona za obdobie od 16. februára 2004 do 11. októbra 2004 mu boli doplatené, ktorá skutočnosť bola preukázaná aj mzdovými listami.

Vo vzťahu k námietkam žalobcu, že žalovaný nezdôvodnil vymedzenie obdobia od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005 nezaoberajúc sa obdobím od 18. decembra 2003 do 11. októbra 2004, o ktorom podľa jeho názoru žiadnym spôsobom nerozhodol a tiež, že žalovaný nerozhodol o jeho povýšení do hodnosti major, ku ktorému malo dôjsť 1. augusta 2004 konštatoval, že predmetom konania a rozhodovania vedeného u žalovaného bolo ustanovenie žalobcu do voľnej funkcie v súlade so zákonom, a to po tom, čo boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zrušené rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného

pomeru príslušníka PZ z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. zastávajúc názor, že v napadnutom rozhodnutí je dostatočne zdôvodnená vymedzená doba od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005.

Poukázal ďalej na to, že žalobca s účinnosťou od 1. januára 2004 až do 16. februára 2004, kedy bol personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 37 zo dňa 10. februára 2004 podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ, bol v zmysle personálneho rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 550 zo dňa 26. novembra 2003 ustanovený vo funkcii zástupca riaditeľa a súčasne riaditeľ ÚJKP OR PZ v Dolnom Kubíne konštatujúc, že po navrátení žalobcu do služobného pomeru ho nebolo možné opätovne zaradiť do uvedenej pôvodnej funkcie, ktorú žalobca v skutočnosti vykonával podľa žalovaného v dobe od 1. januára 2004 do 16. februára 2004, pretože bola obsadená a preto vznikla príslušnému nadriadenému zákonná povinnosť ustanoviť žalobcu v súlade s ustanovením § 33 s poukazaním na § 196 ods. 2 citovaného zákona do voľnej funkcie, keďže jeho služobný pomer trval (§ 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.).

Zaoberajúc sa ďalej námietkou, ktorou žalobca namietal, že sa žalovaný nezaoberal obdobím od 18. decembra 2003 do 11. októbra 2004 krajský súd poukázal na to, že žalovaný v novom konaní rozhodoval iba o ustanovení žalobcu do funkcie za obdobie od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005, teda uvedené obdobie nebolo predmetom napadnutého rozhodnutia a preto túto námietku súd označil za neopodstatnenú.

Rovnako za nedôvodnú krajský súd záverom označil aj námietku žalobcu, ktorou poukazoval na to, že nebol povýšený do hodnosti major ku dňu 1. augusta 2004 argumentujúc ustanovením § 23 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého policajt musí byť ustanovený alebo vymenovaný do funkcie, pre ktorú je plánovaná vyššia hodnosť než akú skutočne má konštatujúc, že žalobcovi bolo síce vyhovieť tým, že boli zrušené rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru, avšak sa neobnovilo jeho pôvodné zaradenie vo funkcii, čo súvisí bezprostredne aj s priradením hodnosti a na základe tejto skutočnosti žalobca súčasne nespĺňal všetky podmienky ustanovené v § 23 citovaného zákona pre povýšenie do vyššej hodnosti.

Záverom zastal názor, že napadnuté rozhodnutia o ustanovení žalobcu do funkcie za obdobie od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005 sú v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, nevzhliadol teda dôvod na ich zrušenie a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zároveň si uplatnil náhradu trov konania v sume 79,58 eur.

V dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že neodôvodnením rozsudku sa účastníkom konania odňala možnosť konať pred súdom.

Tvrdil, že krajský súd vo svojom odôvodnení uvádza, že žalovaný bol v predchádzajúcich rozhodnutiach iba usmerňovaný v tom zmysle, aby riadne svoje rozhodnutie o jeho ustanovení do funkcie v rozhodnom období zdôvodnil zdôrazniač však, že predchádzajúce rozhodnutia boli vyhodnotené príslušnými súdmi ako nezákonné a preto boli zrušené a dodal, že aj napriek tomu, že žalovaný svoje rozhodnutie len skopíroval už z predchádzajúcich rozhodnutí, ktoré však boli príslušnými súdmi zrušené a opäť nepredložil kompletný administratívny spis, krajskému súdu toto rozhodnutie už postačovalo. Namietal ďalej, že krajský súd neuvádza aké mzdové listy mu boli predložené, avšak konštatoval, že mu boli vyplatené finančné náležitosti v súlade s § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na to, že krajský súd musel podľa mzdových listov zistiť, že za čas neplatného skončenia služobného pomeru mu nebol vyplatený služobný príjem podľa § 84 ods. 1 písm. a/ až m/ a písm. s/, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Ďalej namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí nedal odpoveď na tvrdené a preukázané skutočnosti ohľadom jeho postavenia po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 3SŽ/89/2004, ktorým bolo zrušené rozhodnutie, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru a ktorým bolo teda obnovené jeho služobné postavenie pred 10. februárom 2004, t.j. pred jeho prepustením zo služobného pomeru. V tejto súvislosti poukázal na to, že do dnešného dňa nebol

odvolaný z funkcie „zástupca riaditeľa a riaditeľ ÚJKP OR PZ v Dolnom Kubíne“ a ak nebol z uvedenej funkcie odvolaný, tak mal nárok aj na odmenu, a to takú, akú poberal v období pred 10. februárom 2004.

Nesúhlasil so záverom krajského súdu, že žalovaný postupoval správne, keď ho ustanovil do funkcie, na dobu od 12. októbra 2004 do 30. júla 2005 (zrejme do 30. júna 2005), starší inšpektor - policajný orgán podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. do voľnej funkcie a na voľné miesto opakovane dôvodiac tým, že nebol odvolaný z predchádzajúcej funkcie.

Záverom namietal, že krajský súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa § 132 O.s.p., nakoľko nehodnotil všetky vykonané dôkazy a to jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, pričom neprihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo ale hodnotil len dôkazy, ktoré podporujú jeho rozhodnutie majúce za to, že takýmto postupom súdu bolo značným spôsobom zasiahnuté do jeho práv a postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu pridržiak sa v plnom rozsahu svojho vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že ide o identické námietky, ktoré žalobca uvádzal aj v podanej žalobe. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považoval za vecne správy a odvolaciemu súdu navrhol jeho potvrdenie.

V dôvodoch písomného vyjadrenia k odvolaniu žalobcu žalovaný podal svoje vyjadrenie k jednotlivým odvolacím námietkam.

K námietke, ktorou žalobca poukazoval na to, že súd prvého stupňa neodôvodnil rozsudok majúce za to, že takýmto postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, poukazom na ustálený právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústavný súd“) obsiahnutý v rozhodnutí I. ÚS 141/09-12, uviedol, že z napadnutého rozsudku je dostatočne preukázané, že súd prvého stupňa sa zaoberal so všetkými, pre danú vec podstatnými námietkami, a preto túto námietku označil za nedôvodnú.

Nesúhlasiac s námietkou žalobcu, že nepredložil kompletný administratívny spis, žalovaný tvrdil, že súdu prvého stupňa predložil kompletný spisový materiál vzťahujúci sa na predmetnú vec, a to konkrétne dňa 17. júna 2010 vrátane vyjadrenia k podanej žalobe. V tejto súvislosti poukázal ďalej na to, že žalobca v odvolaní neuviedol, aký administratívny spis mal ešte ku konaniu vedenému na súde prvého stupňa predložiť.

Rovnako nesúhlasil s námietkou, ktorou žalobca opätovne poukazoval na to, že mu nebol vyplatený služobný príjem podľa § 84 ods. 1 zákona, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru. V tejto súvislosti zdôraznil, že predmetom konania (rozhodovania) bolo rozhodnutie o ustanovení žalobcu do voľnej funkcie na obdobie od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005 v súlade s § 33 ods. 1 zákona s poukázaním na § 196 ods. 2 zákona dodajúc, že v predmetnom konaní nerozhodoval o finančných náležitostiach spojených s ustanovením § 84 ods. 1 zákona. Odvolávajúci sa na ustanovenia § 5 ods. 4, § 33 ods. 1 a § 196 ods. 2 zákona uviedol, že žiadne ustanovenie zákona, ktorý bol platný a účinný v čase od 12. októbra 2004, kedy sa viedlo konanie a rozhodovalo sa o ustanovení žalobcu do voľnej funkcie neukladalo a ani v súčasnej dobe neukladá príslušnému nadriadenému povinnosť vydávať rozhodnutie o doplatení služobného príjmu tak, ako to uvádza žalobca v podanej žalobe. V súvislosti s touto námietkou poukázal tiež na písomnosť KR PZ v Žiline č. p.: KRP-850-6/PMO-2009 z 11. januára 2010, z ktorej je dostatočne preukázané, že finančné náležitosti, ktoré žalobcovi patrili v súlade s § 196 ods. 1 zákona platného a účinného v danom čase za obdobie prepustenia zo služobného pomeru t.j. za od 16. februára 2004 do 11. októbra 2004 mu boli doplatené, čo je preukázané aj mzdovými listami dodajúc, že žalobca žiadnymi dôkazmi nepreukázal opak.

Ďalej žalovaný poukazom na ustanovenia § 5 ods. 4, § 35 ods. 9 a § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. nesúhlasil s námietkou, ktorou žalobca tvrdil, že nebol odvolaný z funkcie podľa § 35 ods. 9 zákona, ktorú do 16.02.2004, kedy bol prepustený zo služobného pomeru, vykonával, v ktorej bol do tohto dňa ustanovený. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobca nespĺňal zákonné podmienky ani na prevedenie a ani na preloženie, tak ako to je upravené v ustanovení § 35 ods. 1 zákona a § 35 ods. 7 zákona. Opätovne uviedol, že funkcia, do ktorej bol žalobca zaradený a ktorú vykonával až do 16. februára 2004, kedy bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona, po zrušení rozhodnutí Najvyšším súdom Slovenskej republiky, bola obsadená a preto bol žalovaný povinný postupovať v prípade ustanovenia žalobcu do funkcie v súlade s už uvedenými ustanoveniami zákona (§ 196 ods. 2 a § 33 zákona). Svoj názor podoprel aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 1Sžo/340/2009.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že ustanovenie žalobcu do voľnej funkcie podľa § 33 ods. 1 zákona s poukázaním na § 196 ods. 2 zákona na obdobie od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005 bolo dôvodné a plne v intenciách platnej právnej úpravy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené najmenej päť dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, www.supcourt.gov.sk, a senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a rozklad žalobcu zamietol, ktorým rozhodnutím bol žalobca podľa § 33 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. na dobu od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005 ustanovený do funkcie starší inšpektor - policajný orgán oddelenia skráteného vyšetrovania odboru skráteného vyšetrovania ÚJKP OR PZ v Dolnom Kubíne, služobného úradu KR PZ v Žiline, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmito rozhodnutiami prechádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a postupu mu predchádzajúceho, ktorým s konečnou platnosťou rozhodol o zaradení žalobcu do voľnej funkcie po rozhodnutí o neplatnom skončení služobného pomeru v intenciách zákona o štátnej službe.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Senát odvolacieho súdu dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 O.s.p.). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj

procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.(§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky č. p.: SRLZ-721/SP-2009 z 14. januára 2010, ktorým podľa § 33 ods. 1 v spojení s ustanovením § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. bol žalobca na dobu od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005 ustanovený do funkcie starší inšpektor - policajný orgán oddelenia skráteného vyšetrovania odboru skráteného vyšetrovania ÚJKP OR PZ v Dolnom Kubíne, služobného úradu KR PZ v Žiline, po neplatnom zrušení jeho služobného pomeru.

Po preskúmaní veci odvolací súd mal preukázané, že medzi účastníkmi v tomto štádiu konania ostalo predovšetkým sporné, či rozhodnutia žalovaného boli vydané v súlade so zákonom, keď podľa názoru žalobcu neboli vyplatené mzdové nároky v dôsledku neplatného skončenia služobného pomeru. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd zameral svoju pozornosť k týmto sporným skutočnostiam.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci je zrejmé, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ/89/2004 z 23. septembra 2004 bolo zrušené rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 27.4.2004 č. KM -78/PK-04 ako aj Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 37/2004 z 10. februára 2004, ktorými bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., z ktorých dôvodov bolo potrebné rozhodnúť o funkčnom zaradení žalobcu po rozhodnutí o neplatnom skončení služobného pomeru.

Podľa § 196 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí policajtovi služobný príjem podľa § 84 ods. 1 písm. a/ až m/ a písm. s/ a ak ide o príslušníka Policajného zboru podľa § 84 ods. 2 písm. a/ až m/, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Ak po rozhodnutí o neplatnom skončení služobného pomeru nie je možné policajta zaradiť do pôvodnej funkcie, ustanoví alebo vymenuje sa do funkcie podľa § 33; to neplatí, ak nie sú splnené podmienky podľa § 14 ods. 5.

Podľa § 33 ods.1 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa ustanoví alebo vymenuje do voľnej funkcie, ak spĺňa požadované kvalifikačné predpoklady na túto funkciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Do funkcie, na ktorú sa vyžaduje špeciálna odborná spôsobilosť, sa policajt ustanoví alebo vymenuje, ak spĺňa túto spôsobilosť a osobitný predpis neustanovuje inak. Ustanovené kvalifikačné predpoklady na funkciu nemožno odpustiť pri ustanovení alebo vymenovaní do funkcie v stálej štátnej službe. Pri ustanovení alebo vymenovaní do funkcie sa súčasne prihliada na dĺžku odbornej praxe, závery služobného hodnotenia a na zdravotný stav policajta.

Zákonodarca v citovaných právnych normách ustanovuje postup služobného úradu po rozhodnutí o neplatnom skončení služobného pomeru. Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že v prípade rozhodnutia o neplatnom skončení služobného pomeru služobný pomer trvá, čo však neznamená, že povinnosťou služobného úradu je zaradiť policajta na jeho pôvodné miesto. Z gramatického a logického výkladu právnej vety zákonného ustanovenia § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.: „ak po rozhodnutí o neplatnom skončení služobného pomeru nie je možné policajta zaradiť do pôvodnej funkcie, ustanoví alebo vymenuje sa do funkcie podľa § 33“ vyplýva, že služobný úrad zaradí policajta po rozhodnutí o neplatnom skončení jeho služobného miesta na pôvodné funkčné zaradenie len v prípade, ak je to možné, teda pokiaľ nebolo obsadené alebo nebolo zrušené, inak postupuje v zmysle § 33 uvedeného zákona, v zmysle ktorého služobný úrad rozhoduje o zaradení alebo vymenovaní policajta do voľnej funkcie. Súčasne z uvedenej právnej úpravy vyplýva povinnosť služobného úradu vyplatiť za čas neplatného skončenia služobného pomeru policajtovi služobný príjem podľa § 84 ods. 1 písm. a/ až m/ a

písm. s/ a ak ide o príslušníka Policajného zboru podľa § 84 ods. 2 písm. a/ až m), ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď po rozhodnutí o neplatnom skončení služobného pomeru preskúmanými rozhodnutiami rozhodol o ustanovení žalobcu do voľnej funkcie, keďže po rozhodnutí o neplatnom skončení jeho služobného pomeru v dôsledku obsadenia jeho pôvodného funkčného miesta, nebolo možné ho zaradiť do pôvodnej funkcie. Zo skutkových zistení súčasne vyplýva, že bolo potrebné rozhodnúť o zaradení žalobcu do funkcie len v období uvedenom v preskúmaných rozhodnutiach t. j. 12. októbra 2004 do 30. júna 2005, pretože dňom 1. júla 2005 bol žalobca preložený na novú funkciu ÚJKP KR PZ v Žiline.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že žalovaný nepostupoval správne, keď ho ustanovil do voľnej funkcie, na dobu od 12. októbra 2004 do 30. júna 2005, podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. dôvodiac tým, že nebol odvolaný z predchádzajúcej funkcie a v celom rozsahu sa stotožňuje so záverom krajského súdu o správnom postupe žalovaného, na ktorý súčasne poukazuje.

Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na námietky žalobcu, ktorými namietal nezákonnosť rozhodnutí žalovaného a postupu im predchádzajúcim, keď nebolo rozhodnuté o jeho mzdových nárokoch vyplývajúcich mu v dôsledku neplatného skončenia jeho služobného pomeru. V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti žalobcu, že predmet súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej správne súdnictvo je určený rozsahom predmetu, o ktorom rozhodol služobný úrad preskúmanými rozhodnutiami, pričom súd vychádza zo skutkových zistení, ktoré boli dané v čase vydania týchto rozhodnutí. Zo skutkových okolností v danom prípade vyplýva, že žalovaný preskúmanými rozhodnutiami rozhodoval o zaradení žalobcu do funkcie podľa § 33 ods. 1 v spojení s § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. po rozhodnutí o neplatnom skončení jeho služobného pomeru. Žalovaný preskúmanými rozhodnutiami nerozhodoval o platových náležitostiach žalobcu vyplývajúcich mu z neplatne skončeného služobného pomeru, ktorá skutočnosť nemá za následok jeho nezákonnosť, keďže z právnej úpravy, v zmysle ktorej služobný úrad v danom prípade postupoval a rozhodol vo veci, a na ktorú aj v napadnutom rozhodnutí poukazuje (§ 33 ods. 1 v spojení s § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.) nevyplýva povinnosť služobného úradu rozhodnúť rozhodnutím o náhrade služobného príjmu za čas neplatného skončenia služobného pomeru. Povinnosť vyplatiť policajtovi náhradu služobného príjmu, ktorá patrí policajtovi za čas neplatného skončenia služobného pomeru vyplýva priamo zo zákonnej úpravy ustanovenej v právnej norme § 196 ods.1 zákona č. 73/1998 Z. z.. Senát odvolacieho súdu sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa pokiaľ ide o ďalšie zdôvodnenie uvedenej námietky a súčasne naň poukazuje.

Dáva súčasne do pozornosti žalobcu, že preskúmanými rozhodnutiami nie je dotknuté jeho právo na vyplatenie služobného príjmu, ktorý mu patril v dôsledku rozhodnutia o neplatnom skončení jeho služobného pomeru. Pokiaľ žalobca dospel k záveru, že mu doposiaľ nebola vyplatená náhrada jeho služobného príjmu, ktorá by mu patrila v dôsledku neplatného skončenia jeho služobného pomeru, nie je dotknuté jeho právo domáhať sa nápravy v inom konaní pred všeobecným súdom.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán v danom prípade postupoval a rozhodol v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď na skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania aplikoval správne ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z., ktorých výklad urobil súladne s ústavou a jej v medzami v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Odvolací súd z dôvodov uvedených vyššie sa taktiež stotožnil s právnym záverom krajského súdu, že žaloba nebola podaná dôvodne, keďže žalovaný postupoval v preskúmanej veci a rozhodol v súlade so zákonom, svoje rozhodnutie odôvodnil racionálnym zhodnotením skutkového stavu vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu a postupu prvostupňového správneho orgánu s prihliadnutím na relevantné hmotnoprávne a procesné ustanovenia právnych predpisov a v rámci žalobou napadnutého odvolacieho správneho konania riadne sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Odvolací súd

taktiež odôvodnenie prvostupňového súdu považoval za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiadny rozpor so zákonom.

Odvolací súd v preskúmvacom konaní nezistil ani takú vadu, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.